
SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 15

Rozeslána dne 21. března 1994

Cena Kč 7,-

O B S A H:

- 47. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění pozdějších předpisů
 - 48. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
 - 49. Nález Ústavního soudu České republiky ve věci návrhu na zrušení článku I zákona č. 190/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů
 - 50. Nařízení vlády o úpravě náhrady za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě
 - 51. Nařízení vlády o nárocích osob, kterým byl odňat nebo snížen důchod podle dřívějších předpisů, a některých osob účastných soudní rehabilitace
 - 52. Vyhláška Ministerstva financí, kterou se stanoví tvorba, použití a způsob umístění prostředků technických rezerv pojišťovny
 - 53. Vyhláška Českého báňského úřadu, kterou se mění vyhláška Českého báňského úřadu č. 68/1988 Sb., o vybraných důlních zařízeních
- Opatření ústředních orgánů**
- Usnesení Poslanecké sněmovny o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev některých obcí
 - Opatření Českého statistického úřadu, kterým se mění a doplňuje program statistických zjišťování na rok 1994
 - Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se stanoví postupy pro provedení konsolidace účetní závěrky bank
 - Oznámení Ministerstva financí o vydání opatření, kterým se stanoví postupy pro provedení konsolidace účetní závěrky pojišťoven
-

47

ZÁKON

ze dne 17. února 1994,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona České národní rady č. 34/1970 Sb., zákona České národní rady č. 60/1988 Sb., zákona České národní rady č. 173/1989 Sb., zákonného opatření předsednictva České národní rady č. 9/1990 Sb., zákona České národní rady č. 126/1990 Sb., zákona České národní rady č. 203/1990 Sb., zákona České národní rady č. 288/1990 Sb., zákonného opatření předsednictva České národní rady č. 305/1990 Sb., zákona České národní rady č. 575/1990 Sb., zákona České národní rady č. 173/1991 Sb., zákona České národní rady č. 283/1991 Sb., zákona České národní rady č. 19/1992 Sb., zákona České národní rady č. 23/1992 Sb., zákona České národní rady č. 167/1992 Sb., zákona České národní rady č. 239/1992 Sb., zákonného opatření předsednictva České národní rady č. 350/1992 Sb., zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., zákona České národní rady č. 359/1992 Sb., zákona České národní rady č. 474/1992 Sb., zákona České národní rady č. 548/1992 Sb., zákona České národní rady č. 21/1993 Sb. a zákona č. 166/1993 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 2 odst. 1 se vypouští bod 4.

Dosavadní body 5 až 8 se označují jako body 4 až 7.

2. V § 9 se za slova „pracovněprávní vztahy,“ vkládají slova „bezpečnost práce,“.

Čl. II

Zákon č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění zákona České národní rady č. 575/1990 Sb. a zákona České národní rady č. 159/1992 Sb. (úplné znění č. 396/1992 Sb.), se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 odst. 1 se na konci připojuje věta: „Orgány státního odborného dozoru jsou orgány státní správy.“.

2. § 1 odst. 2 včetně poznámky č. 1) zní:

„(2) Státní odborný dozor nad bezpečností vyhrazených technických zařízení vykonávají organizace státního odborného dozoru zřízené Minister-

stvem práce a sociálních věcí.¹⁾ Je-li zřízeno více organizací státního odborného dozoru, vymezí jejich působnost Ministerstvo práce a sociálních věcí při jejich zřízení.

¹⁾ § 31 zákona České národní rady č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění zákona České národní rady č. 579/1991 Sb., zákona České národní rady č. 166/1992 Sb., zákona České národní rady č. 321/1992 Sb., zákona České národní rady č. 10/1993 Sb. a zákona č. 189/1993 Sb.“.

3. § 2 zní:

„§ 2

(1) Český úřad bezpečnosti práce je podřízen Ministerstvu práce a sociálních věcí. V čele Českého úřadu bezpečnosti práce je předseda, kterého jmenuje a odvolává ministr práce a sociálních věcí.

(2) Inspektoráty bezpečnosti práce a organizace státního odborného dozoru zřízené Ministerstvem práce a sociálních věcí jsou podřízeny Českému úřadu bezpečnosti práce. V čele inspektorátů bezpečnosti práce jsou vedoucí inspektoři bezpečnosti práce, které jmenuje a odvolává ministr práce a sociálních věcí. Ministr práce a sociálních věcí též jmenuje a odvolává ředitele organizací státního odborného dozoru. Přehled inspektorátů bezpečnosti práce je uveden v příloze tohoto zákona.“.

4. V § 5 se vypouštějí písmena a), d), f) a g). Dosavadní písmena b), c), e) a h) se označují jako písmena a), b), c) a d).

5. V § 5 písm. b) se vypouští čárka a připojují se slova „a organizací státního odborného dozoru,“.

6. V § 6a odst. 1 se vypouštějí slova „[§ 5 písm. f)]“.

7. V § 6a odst. 3 se slova „Českým úřadem bezpečnosti práce“ nahrazují slovy „Ministerstvem práce a sociálních věcí“.

8. Za § 7a se vkládá nový § 7b, který zní:

„§ 7b

Ministerstvo práce a sociálních věcí může stanovit pro všechny organizace a fyzické osoby provozující podnikatelskou činnost, které jsou v působnosti orgánů a organizací státního odborného dozoru

(§ 3), vyhláškou bližší podmínky týkající se bezpečnosti práce, bezpečnosti technických zařízení, evidence a registrace pracovních úrazů, hlášení provozních nehod (havárií) a poruch technických zařízení. Ministerstvo práce a sociálních věcí určuje vyhláškou, která technická zařízení se považují za vyhrazená.“.

práce č. 18/1969 Sb., o zřízení inspektorátů bezpečnosti práce, ve znění vyhlášky Českého úřadu bezpečnosti práce č. 111/1973 Sb.

Čl. III

Zrušuje se vyhláška Českého úřadu bezpečnosti

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

Příloha k zákonu č. 47/1994 Sb.

Přehled inspektorátů bezpečnosti práce

V České republice působí tyto inspektoráty bezpečnosti práce:

1. Inspektorát bezpečnosti práce pro hlavní město Prahu se sídlem v Praze;
2. Inspektorát bezpečnosti práce pro Středočeský kraj se sídlem v Praze;
3. Inspektorát bezpečnosti práce pro Jihočeský kraj se sídlem v Českých Budějovicích;
4. Inspektorát bezpečnosti práce pro Západočeský kraj se sídlem v Plzni;
5. Inspektorát bezpečnosti práce pro Severočeský kraj se sídlem v Ústí nad Labem;
6. Inspektorát bezpečnosti práce pro Východočeský kraj se sídlem v Hradci Králové;
7. Inspektorát bezpečnosti práce pro Jihomoravský kraj se sídlem v Brně;
8. Inspektorát bezpečnosti práce pro Severomoravský kraj se sídlem v Ostravě.

48

ZÁKON

ze dne 18. února 1994,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 565/1990 Sb.,
o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona České národní rady č. 184/1991 Sb. a zákona České národní rady č. 338/1992 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 1 písm. f) zní:

„f) poplatek z ubytovací kapacity,“.

2. V § 1 se vypouštějí písmena d) a h).

Dosavadní písmena e) a f) se označují jako písmena d) a e) a dosavadní písmeno i) se označuje jako písmeno f).

3. V § 2 odst. 1 se za slovo „pobyty¹⁾“ doplňují slova „nebo sídla“.

4. V § 3 odst. 1 se na konci tečka nahrazuje čárkou a připojují se tato slova: „pokud tyto osoby neprokáží jiný důvod svého pobytu.“.

5. § 3 odst. 2 písm. b) se vypouští.

Písmena c) a d) se označují jako písmena b) a c).

6. V § 3 odst. 4 se poslední věta nahrazuje větou: „Obec může stanovit poplatek týdenní, měsíční nebo roční paušální částkou.“.

7. § 4 odst. 2 zní:

„(2) Veřejným prostranstvím podle tohoto zákona jsou zejména náměstí, tržiště, silnice, místní komunikace, parky a veřejná zeleň, jakož i další prostory přístupné každému bez omezení.“.

8. V § 4 odst. 5 první větě se slova „na 1 m²“ nahrazují slovy „za každý i započatý m²“.

9. § 5 se vypouští.

10. V § 6 odst. 3 se slova „až 30 %“ nahrazují slovy „až 20 %“ a ve větě druhé se vypouštějí slova „také roční“.

11. § 7 zní:

„§ 7

(1) Poplatek z ubytovací kapacity se vybírá v lázeňských místech nebo místech soustředěného turistického ruchu z ubytovací kapacity v zařízeních sloužících nebo určených k přechodnému ubytování za úplatu.

(2) Poplatku z ubytovací kapacity nepodléhá

a) ubytovací kapacita v zařízeních sloužících pro přechodné ubytování studentů a žáků,

b) ubytovací kapacita v zařízeních sloužících pro ubytování pracovníků fyzických a právnických osob, které tato zařízení vlastní nebo k nim mají právo hospodaření,

c) ubytovací kapacita ve zdravotnických nebo lázeňských zařízeních, pokud nejsou užívána jako hotelová zařízení,

d) ubytovací kapacita v zařízeních sloužících sociálním a charitativním účelům.

(3) Poplatek platí fyzické a právnické osoby, které tato zařízení vlastní, nebo právnické osoby, které mají k těmto zařízením právo hospodaření.

(4) Sazba poplatku z ubytovací kapacity činí až 2 Kč za každé využití lůžko a den. Obec může po dohodě s poplatníkem stanovit poplatek roční paušální částkou.“.

12. § 9 se vypouští.

13. § 12 včetně poznámky č. 14) zní:

„§ 12

Pokud poplatník nesplní svoji oznamovací (poplatkovou) povinnost určenou obecně závaznou vyhláškou obce, lze dlužné poplatky vyměřit do tří let od konce kalendářního roku, ve kterém oznamovací (poplatková) povinnost vznikla. Pro ostatní promlčecí lhůty platí zvláštní předpisy.¹⁴⁾

¹⁴⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.“.

14. V § 13 se na konci tečka nahrazuje čárkou a připojují se tato slova: „pokud tento zákon nestanoví jinak.“.

15. V § 15 se odstavec 2 vypouští a číslování odstavců se zrušuje.

16. V § 2 odst. 3, § 3 odst. 4, § 4 odst. 5 a v § 10 odst. 3 se slovo „Kčs“ nahrazuje slovem „Kč“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1994.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

49

NÁLEZ

Ústavního soudu České republiky
Jménem České republiky

Ústavní soud České republiky rozhodl dne 15. února 1994 v plénu ve věci navrhovatele – skupiny 45 poslanců Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a účastníka řízení – Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky o návrhu na zrušení článku I zákona č. 190/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů,

takto:

Ustanovení článku I zákona č. 190/1993 Sb., jímž bylo novelizováno ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, se v části znějící „nestanoví-li zákon jinak“ zrušuje dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů.

Ve zbývající části se návrh zamítá.

Odůvodnění:

Skupina 45 poslanců podala návrh na zrušení čl. I zákona č. 190/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů. Tímto článkem se v § 4 odst. 1 uvedená věta „Výchova a vzdělávání jsou bezplatné.“ nahrazuje větou „Ve školách, které jsou součástí soustavy základních a středních škol, mají občané právo na bezplatné vzdělání, nestanoví-li zákon jinak.“. Vedlejší podmínkovou větou „nestanoví-li zákon jinak“ se ve státních školách zavádí placené vzdělání (byť zatím jen částečně), tím se však ustanovení čl. I zákona č. 190/1993 Sb. dostává do rozporu jak s vnitrostátním právem, tak i s mezinárodně právními závazky České republiky, jmenovitě pak s ustanoveními čl. 1, čl. 9 odst. 2 a čl. 10 Ústavy České republiky, s ustanovením čl. 5 odst. 2 ústavního zákona České národní rady č. 4/1993 Sb., o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky, s ustanoveními čl. 4 odst. 2 a 4, čl. 33 odst. 2 a čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), s ustanovením čl. 4 Úmluvy o boji proti diskriminaci v oblasti vzdělání, s ustanoveními čl. 28 a čl. 41 Úmluvy o právech dítěte, s ustanoveními čl. 5 a čl. 13 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech a s ustanovením čl. 27 Vídeňské úmluvy o smluvním právu.

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky se v dopise ze dne 6. prosince 1993, podepsaném jejím předsedou PhDr. Milanem Uhdem, vyjádřila tak, že zákonodárny sbor na přijatém zákonu trvá, přičemž z Ústavou zajištěné dělby státní moci vyplývá, že je výlučně na Ústavním soudu, aby v souvislosti s podaným návrhem skupiny 45 poslanců posoudil ústavnost tohoto zákona a vydal příslušné rozhodnutí.

Z těsnopisecké zprávy o 10. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu ve dnech 15. – 17. června 1993 vyplývá, že zákon č. 190/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, obsahující sporný čl. I, byl na této schůzi přijat potřebnou většinou poslanců podle ustanovení § 39 odst. 1 a odst. 2 Ústavy České republiky. Tento zákon byl vyhlášen v částce 48 Sbírky zákonů České republiky rozeslané dne 15. července 1993 a tímto dnem také nabyl účinnosti. K projednání a přijetí zákona došlo na základě iniciativního návrhu poslanců (sněmovní tisk č. 193) a společné zprávy výborů (sněmovní tisk č. 342). Lze tedy mít za to, že zákon byl přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem (§ 68 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu).

V projednávané věci jde o otázku, zda právo na bezplatné základní a středoškolské vzdělání má nepodmíněnou povahu, či zda v této oblasti má své zákonné opodstatnění i výjimka, v daném případě uvozená vedlejší podmínkovou větou „nestanoví-li zákon jinak“. Na tuto otázku dává jasnou odpověď především Listina, která vzhledem k čl. 112 odst. 1 Ústavy České republiky je součástí ústavního pořádku České republiky a která sama v ustanovení čl. 33 odst. 2 přiznává občanu jako jedno z jeho základních práv též právo na bezplatné vzdělání v základních a středních školách. Ve smyslu ustanovení čl. 4 odst. 2 Listiny mohou být meze základních práv a svobod upraveny za podmínek stanovených Listinou pouze zákonem, při použití tohoto ustanovení musí však být šetřena podstata a smysl základních práv a svobod (čl. 4 odst. 4 Listiny). I když podle čl. 41 odst. 1 Listiny také práva uvedeného v čl. 33 odst. 2 Listiny, tj. práva na bezplatné vzdělání v základních a středních školách, možno se domáhat pouze v mezích zákonů, které tato ustanovení provádějí, lze sotva mít za to, že s šetřením mezí základních práv a svobod by ještě byla slučitelná zákonnou výjimkou zpochybněná nepodmíněnost práva na bezplatné základní a středoškolské vzdělání.

Tento závěr potvrzují také ratifikované a vyhlášené smlouvy o lidských právech a základních svobodách, jimiž je Česká republika vzhledem k ustanovení § 5 odst. 2 ústavního zákona České národní rady č. 4/1993 Sb., o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky, vázána i po tomto zániku a jež podle čl. 10 Ústavy České republiky jsou bezprostředně závazné a mají přednost před zákonem. Tak především v Mezinárodním paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech vyhlášeném pod č. 120/1976 Sb. je uznáváno právo každého na vzdělání (čl. 13 odst. 1) a současně stanoveno, že k dosažení plného uskutečnění tohoto práva je zapotřebí, aby základní vzdělání bylo povinné a svobodně přístupné pro všechny a aby bylo umožněno a zpřístupněno i středoškolské a vyšší vzdělání, a to také postupným zaváděním bezplatného vzdělání [čl. 13 odst. 2 písm. a), b), c)]. Rovněž v Úmluvě o právech dítěte vyhlášené pod č. 104/1991 Sb. je uznáváno právo dítěte na vzdělání s tím, že pro účely postupného uskutečnění tohoto práva a na základě rovných možností je zejména zaváděno pro všechny děti bezplatné a povinné základní vzdělání a podněcován rozvoj různých forem středního vzdělání, a to i takovými opatřeními, jako bezplatné vzdělání [čl. 28 odst. 1 písm. a), b)]. Přitom v čl. 41 písm. a), b) této úmluvy se konstatuje, že nic v této úmluvě se nedotýká ustanovení, která ve větší míře napomáhají uskutečnění práv dítěte a která mohou být obsažena v právním řádu státu, který je smluvní stranou, nebo v mezinárodním právu, které je pro takový stát závazné. Posléze uvedenému článku Úmluvy o právech dítěte odpovídá i čl. 5 odst. 2 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, podle něhož žádné omezení nebo odchylka od kteréhokoliv ze základních lidských práv uznávaných nebo existujících v kterékoli zemi na základě zákona, úmluv, předpisů nebo zvyklostí nebude připuštěno pod záminkou, že tento pakt taková práva neuznává nebo že je uznává v menším rozsahu.

Potud tedy Ústavní soud sdílí důvody, jež vedly skupinu 45 poslanců k podání návrhu. Naproti tomu neexistuje důvod k závěru, že by čl. I zákona č. 190/1993 Sb. byl dotčen čl. 27 Vídeňské úmluvy o smluvním právu vyhlášené pod č. 15/1988 Sb., neboť, pokud jde o napadený článek, zákonodárce se nedovolává jako důvodu pro navrhovanou úpravu nějakého ustanovení svého vnitrostátního práva (čl. 27). Ústavní soud má rovněž za to, že v projednávané věci nelze aplikovat ani ustanovení čl. 4 Úmluvy o boji proti diskriminaci v oblasti vzdělání, neboť tato úmluva nebyla dosud vyhlášena, a proto vzhledem k čl. 10 Ústavy České republiky by stejně nemohla mít přednost před zákonem.

Ústavní soud proto z uvedených důvodů rozhodl tak, že ustanovení čl. I zákona č. 190/1993 Sb., jímž bylo novelizováno ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol, ve znění pozdějších předpisů, v části znějící „nestanoví-li zákon jinak“, se zrušuje dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů, a to pro jeho rozpor s ustanoveními čl. 1, čl. 9 odst. 2 a čl. 10 Ústavy České republiky, s ustanovením čl. 5 odst. 2 ústavního zákona České národní rady č. 4/1993 Sb., o opatřeních souvisejících se zánikem České a Slovenské Federativní Republiky, s ustanoveními čl. 4 odst. 2 a 4, čl. 33 odst. 1 a čl. 41 odst. 1 Listiny, s ustanovením čl. 28 odst. 1 písm. a), b), čl. 41 písm. a), b) Úmluvy o právech dítěte vyhlášené pod č. 104/1991 Sb., s ustanoveními čl. 5 odst. 2 a čl. 13 odst. 2 písm. a), b), c) Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech vyhlášeného pod č. 120/1976 Sb. Jinak však ve zbývajících částech návrh zamítl, neboť tato část napadeného článku, uvedená v § 4 odst. 1 větou „Ve školách, které jsou součástí soustavy základních a středních škol, mají občané právo na bezplatné vzdělání“, je s výše uvedenými normami v plném souladu.

Nález je vykonatelný dnem jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Předseda Ústavního soudu České republiky:
JUDr. Kessler v. r.

50

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 2. února 1994

o úpravě náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti
nebo při invaliditě

Vláda nařizuje podle § 447 odst. 3 občanského zákoníku:

to neumožňovaly právní předpisy o částkách omezujících způsob výpočtu a poskytování těchto náhrad.

§ 1

(1) Náhrada za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě (dále jen „náhrada za ztrátu na výdělků“) náležející podle občanskoprávních předpisů, na kterou vznikl nárok před 1. lednem 1993, se upravuje tak, že se průměrný čistý výdělek rozhodný pro výpočet náhrady za ztrátu na výdělků, popřípadě zvýšený podle dřívějších předpisů,¹⁾ zvyšuje takto:

- a) o 18,5 % za druhé pololetí roku 1991,
- b) o 5 % za první pololetí roku 1992,
- c) o 20 % za druhé pololetí roku 1992,
- d) o 10 % za první pololetí roku 1993.

(2) Vznikl-li nárok na náhradu za ztrátu na výdělků v průběhu pololetí, průměrný čistý výdělek rozhodný pro výpočet náhrady za ztrátu na výdělků se za toto pololetí nezvyšuje.

(3) Úprava podle odstavce 1 se provede na žádost poškozeného i v případech, kdy po 31. prosinci 1980 mu náhrada za ztrátu na výdělků nepříslušela, protože

§ 2

(1) Pro náhradu za ztrátu na výdělků, i po úpravě provedené podle § 1, platí § 447 odst. 2 občanského zákoníku a čl. V zákona č. 160/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona České národní rady č. 10/1993 Sb., a některé další zákony.

(2) Při úpravě náhrady za ztrátu na výdělků podle § 1 se nepřihlíží ke zvýšení invalidního, popřípadě částečného invalidního důchodu podle předpisů o sociálním zabezpečení.

§ 3

Náhrada za ztrátu na výdělků upravená podle § 1 náleží od 1. ledna 1994.

§ 4

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda vlády:

Doc. Ing. Klaus CSc. v. r.

Místopředseda vlády:

JUDr. Kalvoda v. r.

¹⁾ Nařízení vlády ČSFR č. 128/1992 Sb., o úpravě náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě.

51

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 9. února 1994

o nárocích osob, kterým byl odňat nebo snížen důchod podle dřívějších předpisů,
a některých osob účastných soudní rehabilitace

Vláda nařizuje podle § 8 zákona č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu:

§ 1

(1) Důchody osob, kterým byl odňat nebo snížen důchod podle zákona č. 40/1958 Sb., o úpravě důchodů některých odsouzených osob, podle čl. III a IV zákona č. 41/1958 Sb., o některých změnách v sociálním zabezpečení, nebo podle vládní vyhlášky č. 120/1964 Sb., o úpravě důchodů některých osob, a důchody pozůstalých po těchto osobách vyměřené z těchto odňatých nebo snížených důchodů se upraví na výši, která by náležela, kdyby důchody nebyly podle těchto předpisů odňaty nebo sníženy, a to ode dne účinnosti tohoto nařízení.

(2) Částky důchodů, které v důsledku odnětí nebo snížení podle předpisů uvedených v odstavci 1 nebyly vyplaceny přede dnem účinnosti tohoto nařízení, se osobám, kterým byly důchody odňaty nebo sníženy, jednorázově doplatí; přitom částky, které nebyly vyplaceny za období před rokem 1971, se zvýší o 300 %, a částky, které nebyly vyplaceny po roce 1970, se zvýší o 100 %.

§ 2

(1) Osobám, které byly v době od 25. února 1948 do 17. listopadu 1989 pravomocně odsouzeny nebo byly ve vazbě a jsou z tohoto důvodu účastny soudní rehabilitace a jimž není podle zákona o soudní rehabilitaci¹⁾ vyplácen příplatek k důchodu nebo je vyplácen ve snížené výměře jen proto, že ke dni při-

znání spolu s důchodem převýšil nejvyšší výměru starobního důchodu stanovenou zvláštním předpisem,²⁾ náleží jednorázový přídavek k důchodu.

(2) Výše jednorázového přídavku k důchodu se stanoví jako násobek měsíční částky příplatku k důchodu, která se z důvodu uvedeného v odstavci 1 nevyplácí, a koeficientu 156.

(3) Jednorázový přídavek k důchodu náleží pouze jednou. Jeho výplatou zaniká nárok na část příplatku k důchodu (odstavec 1), která byla základem pro stanovení výše jednorázového přídavku k důchodu.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 platí obdobně pro nárok na jednorázový přídavek k důchodu vdovskému nebo sirotčímu, který náleží pozůstalým po osobách, které byly v době od 25. února 1948 do 17. listopadu 1989 pravomocně odsouzeny nebo byly ve vazbě a jsou z tohoto důvodu účastny soudní rehabilitace.

§ 3

(1) Částky důchodu podle § 1 a jednorázový přídavek k důchodu podle § 2 se přiznávají na základě žádosti oprávněné osoby.

(2) Není-li v tomto nařízení stanoveno jinak, platí o rozhodování o částkách důchodu podle § 1 a jednorázovém přídavku k důchodu podle § 2 a o jejich poskytování předpisy o sociálním zabezpečení.

§ 4

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda vlády:

Doc. Ing. Klaus CSc. v. r.

Ministr práce a sociálních věcí:

Ing. Vodička v. r.

¹⁾ § 25 zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění zákona č. 47/1991 Sb.

²⁾ § 24 odst. 4 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení.

52

VYHLÁŠKA

Ministerstva financí

ze dne 23. února 1994,

kterou se stanoví tvorba, použití a způsob umístění prostředků technických rezerv pojišťovny

Ministerstvo financí podle § 14 odst. 9 zákona České národní rady č. 185/1991 Sb., o pojišťovnictví, ve znění zákona č. 320/1993 Sb., stanoví:

**ČÁST PRVNÍ
PŘEDMĚT ÚPRAVY**

§ 1

Tato vyhláška upravuje tvorbu, použití a způsob umístění prostředků technických rezerv pojišťovny (dále jen „rezervy“).¹⁾

**ČÁST DRUHÁ
TVORBA A POUŽITÍ REZERV**

§ 2

Rezerva na pojistné jiných období

(1) Rezerva na pojistné jiných období se tvoří z části pojistného, která se vztahuje k budoucím účetním obdobím, a její výše se stanoví jako souhrn rezerv vypočítaných podle jednotlivých pojistných smluv.

(2) Nelze-li rezervu na pojistné jiných období stanovit jako souhrn rezerv vypočítaných podle jednotlivých pojistných smluv, použijí se pro stanovení výše rezervy matematicko-statistické metody.

(3) U těch druhů pojištění, u kterých se pojištěné riziko v průběhu roku opakovaně mění, se pro stanovení výše rezervy použijí matematicko-statistické metody, které k průběhu pojištěného rizika přihlížejí.

§ 3

Rezerva na pojistná plnění

(1) Rezervy na pojistná plnění u životních i neživotních pojištění se tvoří z části pojistného a jsou určeny na

- a) pojistná plnění z pojistných událostí zlikvidovaných, ale v běžném účetním období neuhrazených,
- b) pojistná plnění z pojistných událostí hlášených do konce běžného účetního období, ale v běžném účetním období nezlikvidovaných,
- c) pojistná plnění z pojistných událostí, které v běž-

ném účetním období vznikly, ale nebyly v tomto období hlášeny.

(2) Výše rezervy na pojistná plnění se stanoví jako souhrn rezerv vypočítaných pro jednotlivé pojistné události. Nelze-li výši rezervy stanovit uvedeným způsobem, použijí se matematicko-statistické metody. Rezerva na pojistná plnění se tvoří rovněž na veškeré předpokládané výdaje spojené s likvidací pojistných událostí.

(3) U pojistných událostí, které do konce běžného účetního období vznikly, ale nebyly pojišťovně hlášeny, se výše rezervy na pojistná plnění stanoví metodou kvalifikovaného odhadu.

(4) Rezerva na pojistná plnění se snižuje o předpokládanou výši vymahatelných pohledávek, na něž má pojišťovna nárok v souvislosti s pojistnými plněními.

(5) Jestliže se u jednotlivých druhů pojištění poskytuje pojistné plnění formou důchodu, pak se rezerva na pojistná plnění tvoří na základě pojistně technických metod.

(6) Pokud jsou závazky ze životního pojištění obsaženy v rezervě pojistného životních pojištění, nesmí být tyto závazky zahrnuty do rezervy na pojistná plnění.

§ 4

Rezerva na prémie a slevy

Rezerva na prémie a slevy se tvoří v souladu se všeobecnými pojistnými podmínkami a je určena k poskytování premií a slev na pojistném.

§ 5

Rezerva na vyrovnávání mimořádných rizik

(1) Rezerva na vyrovnávání mimořádných rizik se tvoří u jednotlivých druhů neživotních pojištění z části pojistného a je určena na vyrovnávání meziročních výkyvů ve výplatách pojistných plnění. Rezerva na vyrovnávání mimořádných rizik se tvoří rovněž na veškeré předpokládané výdaje spojené s likvidací pojistných událostí. Výše rezervy se stanoví metodou

¹⁾ § 14 odst. 1 zákona ČNR č. 185/1991 Sb., o pojišťovnictví, ve znění zákona č. 320/1993 Sb.

kvalifikovaného odhadu, a to podle objemu a rizikovosti provozovaných pojištění a způsobu jejich zajištění.

(2) Od tvorby rezervy na vyrovnávání mimořádných rizik se upustí, jestliže během dlouhodobého sledování nedojde k výkyvům ve výplatách pojistných plnění pojišťovny, kdy náklady na plnění během posledních pěti let alespoň jednou přesáhnou hranici přijatého pojistného a výskyt těchto výkyvů lze předpokládat i v budoucnosti nebo pokud u některých druhů pojištění bylo během posledních pěti let přijato méně než 4 % celkového přijatého pojistného a zároveň méně než 1 mil. Kč.

§ 6

Rezerva pojistného životních pojištění

(1) Rezerva pojistného životních pojištění se tvoří jako souhrn rezerv vypočítaných podle jednotlivých smluv životních pojištění. Při výpočtu rezerv se vychází z ryziho pojistného a musí být použito stejných úmrtnostních tabulek a téže úrokové míry, jichž bylo použito při výpočtu sazeb pojistného. Matematicko-statistické metody lze použít jen výjimečně, pokud vedou k výsledkům srovnatelným s výsledky pojistné technické metody.

(2) Rezerva pojistného životních pojištění představuje hodnoty závazků pojišťovny, vypočtené pojistné technickými metodami včetně již přiznaných a přislíbených podílů na zisku (podílů na přebytcích pojistného) a rezerv nákladů, spojených se správou pojištění, a to po odpočtu hodnoty budoucího pojistného.

(3) Záporné hodnoty rezerv pojistného jednotlivých životních pojištění, vznikající v důsledku použití pojistné technické metody, se nahradí nulovými hodnotami.

§ 7

Rezerva na úhradu závazků z finančního umístění jménem pojištěných

Rezerva na úhradu závazků z finančního umístění jménem pojištěných se tvoří pro případ, kdy ekono-

mické riziko proměnlivosti výnosu nebo růstu investovaných prostředků pojistného nese pouze pojištěný. Výše rezervy se stanoví jako souhrn výnosů umístěných prostředků pojistného z jednotlivých smluv životních pojištění, a to podle zásad obsažených ve všeobecných pojistných podmínkách. Jestliže životní pojištění obsahuje i plnění ve sjednané výši, tvoří se odpovídající rezerva obdobně podle § 6.

§ 8

Prostředky jednotlivých technických rezerv se používají k úhradě závazků pojišťovny vůči pojištěným.

ČÁST TŘETÍ

UMÍSTĚNÍ PROSTŘEDKŮ REZERV

Způsob umístění prostředků rezerv

§ 9

Prostředky rezerv nepoužité k výplatám pojistných plnění mohou být umístěny do

- a) státních dluhopisů,²⁾
- b) dluhopisů vydaných bankami,³⁾
- c) veřejně obchodovatelných⁴⁾ dluhopisů vydaných obchodními společnostmi⁵⁾ a přijatých k obchodování na burze cenných papírů,⁶⁾
- d) půjček, úvěrů a jiných pohledávek vůči podnikům, za jejichž splatnost ručí banka,
- e) nemovitostí, a to maximálně do 25 % výše každé z rezerv bez souhlasu dozorčího orgánu,
- f) hypotékárních půjček na tuzemské nemovitosti až do výše 50 % jejich prodejní ceny, pokud tato prodejní cena byla zjištěna znalcem⁷⁾ a nemovitost je po celou dobu trvání půjčky dostatečně pojištěna proti požáru, případně dalším živelním rizikům, a to maximálně do 20 % výše každé z rezerv bez souhlasu dozorčího orgánu,
- g) akcií⁸⁾ a podílových listů⁹⁾ obchodovatelných na veřejném trhu,¹⁰⁾ a to maximálně do 10 % výše každé z rezerv bez souhlasu dozorčího orgánu,

²⁾ § 18 zákona č. 530/1990 Sb., o dluhopisech.

³⁾ § 1 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách.

⁴⁾ § 71 zákona ČNR č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁾ Zákon č. 214/1992 Sb., o burze cenných papírů.

⁷⁾ Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

⁸⁾ § 155 zákona č. 513/1991 Sb.

⁹⁾ § 11 zákona č. 248/1992 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech, ve znění zákona č. 591/1992 Sb.

¹⁰⁾ § 8 zákona č. 591/1992 Sb.

h) do depozit u bank, které mají povolení působit na území České republiky jako banka, přičemž bez souhlasu dozorčího orgánu hodnota vkladů u jedné banky nesmí překročit 15 % jejího základního jmění a zároveň u jedné banky nesmí být uloženo více než 20 % z každé rezervy pojišťovny.

§ 10

Dozorčí orgán může udělit souhlas k jinému způsobu umístění prostředků rezerv za předpokladu, že při tomto způsobu jsou splněny podmínky bezpečnosti a očekávaného výnosu jako u některého z umístění prostředků rezerv podle § 9. Akcie vydané jedním emitentem mohou činit nejvýše 3 % výše každé z rezerv. Podíl akcií pořízených z rezerv pojišťovny na základním jmění každého emitenta může činit bez schválení dozorčího orgánu nejvýše 10 %.

§ 11

Zásady umístění prostředků rezerv

Při umístění prostředků rezerv pojišťovna dbá na dodržování

- a) zásady bezpečnosti, která znamená, že prostředky rezerv musí být uloženy jako depozita, v nemovitostech a cenných papírech (§ 9), které poskytují záruku spolehlivého uložení,
- b) zásady rentability, která znamená, že s prostředky rezerv musí být nakládáno s odbornou péčí a s cílem zabezpečit výnos nebo růst těchto prostředků,
- c) zásady potřeby likvidních (pohotových) prostředků, která znamená, že část prostředků musí být uložena tak, aby tyto prostředky byly pohotově k dispozici k plynulé úhradě výplat pojistných plnění,

d) zásady přiměřeného rozložení, která znamená, že riziko umístění prostředků rezerv musí být rozloženo v souladu s § 9,

e) zásady rozptýlu (diverzifikace) umístění, která znamená, že u jednoho subjektu může být umístěna jen omezená část prostředků rezerv (§ 10).

ČÁST ČTVRTÁ

PŘECHODNÁ, ZRUŠOVACÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 12

Zůstatek základního rezervního fondu se převede do rezerv na neživotní pojištění a zůstatek fondu rezerv pojistného do rezerv na životní pojištění.

§ 13

Rezervy pojišťovny musí dosáhnout výše potřebné k úhradě jejích závazků vůči pojištěným nejpozději do dvou let ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

§ 14

Pojišťovna upraví umístění prostředků rezerv v souladu s § 9 a 10 nejpozději do dvou let ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky.

§ 15

Zrušuje se vyhláška Ministerstva financí č. 259/1991 Sb., kterou se stanoví způsob tvorby a použití účelových pojistných fondů.

§ 16

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Kočárník CSc. v. r.

53

VYHLÁŠKA

Českého báňského úřadu

ze dne 25. února 1994,

kterou se mění vyhláška Českého báňského úřadu č. 68/1988 Sb.,
o vybraných důlních zařízeních

Český báňský úřad stanoví podle § 8 odst. 5 písm. a) zákona České národní rady č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění zákona České národní rady č. 542/1991 Sb.:

Čl. I

Vyhláška Českého báňského úřadu č. 68/1988 Sb., o vybraných důlních zařízeních, se mění takto:

§ 1 odst. 1 zní:

„(1) Vybrané stroje, zařízení, přístroje a pomůcky (dále jen „vybraná důlní zařízení“) pro hornickou činnost a činnost prováděnou hornickým způsobem jsou:

- a) důlní stroje dobývací a razicí, mechanizované výztuže, nakladače, a to včetně kotvicích a zajišťovacích zařízení, a mechanizované štíty,
- b) vrtné soupravy a vrtací stroje pro vrty o průměru větším než 800 mm,
- c) lokomotivy, bezkolejové stroje, pásové a hřeblové dopravníky, a to včetně jejich kotvicího zařízení, pokud jsou tyto používány v podzemí,
- d) lokomotivy závěsné dráhy a brzdné vozíky závěsných drah,
- e) těžní stroje,

- f) dobývací a zakládací velkostroje, kolesové nakladače, zařízení dálkové pásové dopravy s pásy o šíři 1800 mm a větší,
- g) těžební zařízení plovoucích strojů,
- h) elektrická zařízení používaná v prostředích s nebezpečím výbuchu hořlavých plynů a par a hořlavých prachů,
- i) dýchací, oživovací a sebezáchranné přístroje včetně jejich příslušenství,
- j) zařízení pro zjišťování a měření plyných a prachových složek důlního ovzduší včetně jejich příslušenství,
- k) ruční hasicí přístroje, hasicí zařízení, pokud jsou tato používána v podzemí,
- l) chladicí zařízení, odprašovací zařízení, pokud jsou tato používána v podzemí,
- m) osobní svítidla,
- n) elektrické přístroje a elektrická zařízení zajišťující bezpečnost v podzemí.“

Čl. II

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda:

Ing. Bartoš v. r.

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ**USNESENÍ****Poslanecké sněmovny**

ze dne 16. února 1994

o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev některých obcí

Poslanecká sněmovna v souladu s § 8 odst. 2 a 4 zákona České národní rady č. 298/1992 Sb., o volbách do zastupitelstev v obcích a o místním referendu, vyhlašuje nové volby do zastupitelstev v obcích uvedených v příloze tohoto usnesení, přičemž zákonné lhůty pro přípravu nových voleb budou zkráceny o jednu třetinu; stanoví den konání nových voleb ve všech uvedených obcích na sobotu 9. dubna 1994.

Uhde v. r.

Příloha

SEZNAM**OBCÍ, VE KTERÝCH SE VYHLAŠUJÍ NOVÉ VOLBY****I. Přehled obcí, které vznikly rozdělením k 1. lednu 1994 - volby do zastupitelstev nových obcí se konají podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) zákona České národní rady č. 298/1992 Sb.**

Nová obec	Název obce stávající	Okres
Košice	Nepoměřice	Kutná Hora
Branišov	Dubné	České Budějovice
Horní Rápotice	Humpolec	Pelhřimov
Dubovice	Pelhřimov	Pelhřimov
Hajany	Blatná	Strakonice
Tužice	Zavlekov	Klatovy
Polánka	Kramolín	Plzeň-jih
Studená	Chříč	Plzeň-sever
Tachov	Doksy	Česká Lípa
Crhov	Olešnice	Blansko
Louka	Olešnice	Blansko
Ústup	Olešnice	Blansko

II. Obce, ve kterých došlo k poklesu členů zastupitelstva pod zákonem stanovenou hranici - volby se konají podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. b) zákona České národní rady č. 298/1992 Sb.

Obec	Okres
Drahňovice	Benešov
Podlešín	Kladno
Kolešov	Rakovník
Mokrý Lom	České Budějovice
Paseky	Písek
Strážný	Prachatice
Pasečnice	Domažlice
Proruby	Rychnov nad Kněžnou
Vranov	Brno-venkov
Rusín	Bruntál

OPATŘENÍ
Českého statistického úřadu

ze dne 10. února 1994,

kterým se mění a doplňuje program statistických zjišťování na rok 1994

**Český statistický úřad podle § 15 odst. 2 zákona ČNR č. 278/1992 Sb., o státní statistice,
mění a doplňuje
program statistických zjišťování na rok 1994¹⁾**

1. V části A I. poř. č. 4 **Dotazník pro podnikatele nezapsané v obchodním rejstříku P 4-04** se znění bodu 3 nahrazuje zněním:

„Vybraní podnikatelé nezapsaní v obchodním rejstříku (fyzické osoby) s převažující činností podle odvětvové klasifikace ekonomických činností (OKEČ) 01 až 45, 60 až 67, 73, bez ohledu na počet pracovníků.“.

2. V části A I. poř. č. 62 **Měsíční výkaz ve vybraných tržních službách VTS P 1a-12** se v bodu 4 mění lhůta poskytnutí informací zpravodajskou jednotkou:

„do 16. kalendářního dne po ukončení sledovaného období“.

3. V části A II. pod písmenem m) poř. č. 1 **Roční výkaz zeměměřických prací ZP (ČÚZK) 1-01** se

a) znění bodu 2 v části charakteristika ukazatelů nahrazuje zněním:

„Výkony fyzických a právnických osob, vykonávajících činnosti v oboru geodézie a kartografie na základě souhlasu podle § 4 zákona č. 46/1971 Sb., o geodézii a kartografii, na základě oznámení podle § 7 téhož zákona.“,

b) znění bodu 3 nahrazuje zněním:

„Fyzické a právnické osoby vykonávající geodetické a kartografické činnosti (bez omezení počtem pracovníků).“.

4. Část A II. písm. i) se doplňuje takto:

„ 2. **NÁZEV ŠETŘENÍ: Roční výkaz o přestupcích projednávaných orgány místní správy**

ZNAČKA STATISTICKÉHO FORMULÁŘE: J (MV ČR MS) 1-01

3. **Okruh zpravodajských jednotek**

Obecní úřady, v jejichž působnosti je výkon státní správy na úseku projednávání přestupků, okresní úřady.

4. **Periodicita a lhůty k poskytnutí informací**

Periodicita šetření: roční

Lhůta poskytnutí informací zpravodajskou jednotkou:

obecní úřady do 10. 1. 1995, okresní úřady do 25. 1. 1995

5. **Rozpočet nákladů**

Náklady jsou hrazeny v rámci rozpočtu okresních úřadů a Ministerstva vnitra ČR

6. **Orgán provádějící statistické zjišťování a zpracování**

Orgán provádějící statistické zjišťování: obecní úřady, okresní úřady

Orgán provádějící statistické zpracování: okresní úřady, Ministerstvo vnitra ČR“.

1. Účel a využití výsledků šetření

Získání přehledu o počtech a druzích přestupků projednaných orgány místní správy ve správním řízení k rozborové činnosti a opatřením k omezování drobné delikvence. Údaje jsou určeny pro Ministerstvo vnitra ČR a ostatní ústřední orgány státní správy.

2. Věcná charakteristika včetně ukazatelů

Forma statistického zjišťování: výkaz

Použitá metoda: vyčerpávající zjišťování

Charakteristika ukazatelů:

Rozsah a způsob vyřízení přestupků, odvolací řízení, druhy projednaných přestupků podle jednotlivých ustanovení zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁾ Program statistického zjišťování na rok 1994 byl uveřejněn v částce 70/1993 Sb.

5. V části B se šetření „Výběrové šetření pracovních sil“ doplňuje:

- a) značka dalšího statistického formuláře „VŠPS C“,
 - b) v bodu 2 další forma statistického zjišťování „Dotazník C - pro bytovou domácnost“
 - a v části charakteristika ukazatelů další odstavec v tomto znění:
- „Dotazník C obsahuje otázky ke zjištění kvality bydlení, právního užívání bytů, vlastníků bytů, nájemného v nájemných bytech, úhrady za užívání družstevních bytů a indikace sociálně slabých domácností. Vypĺňuje se jednorázově v jarním období.“.

Předseda:

Ing. Outrata v. r.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č.j. 282/9 090/1994** ze dne 18. února 1994, kterým se stanoví postupy pro provedení konsolidace účetní závěrky bank.

Toto opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a poprvé se podle něho postupuje při konsolidaci účetní závěrky za rok 1993.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji.

Ministerstvo financí

vydalo podle § 4 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, **opatření č.j. 282/11 200/1994** ze dne 1. března 1994, kterým se stanoví postupy pro provedení konsolidace účetní závěrky pojišťoven.

Opatření nabývá účinnosti dnem vyhlášení a poprvé se podle něho postupuje při konsolidaci účetní závěrky za rok 1993.

Opatření bude uveřejněno ve Finančním zpravodaji.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon i fax (02) 242 173 13 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011/0100 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 24 51 05 14 l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 24 51 05 14 l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.